

KLAGERÅDSBERETNING

2018

DANMARKS STÆRKESTE
FAGFORENING

INDHOLD

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND	1
FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND	2
AFSKEDIGELSE	5
ANSÆTTELSESVILKÅR	16
ARBEJDSKADER	16
LØN	19
DIVERSE	24
IKKE BEHANDLEDE SAGER	27
AFVISTE	27
LØST LOKALT ELLER CENTRALT	31
STATISTIK	33
VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND	34
FORRETNINGSORDEN FOR KLAGERÅDET OG MÆGLINGSMANDEN	37

3F er Danmarks stærkeste fagforening. Formålet er – som det altid har været – at sikre medlemmerne gode løn- og arbejdsforhold, og at skabe tryghed i arbejdet. Hver eneste dag er 3F's mange afdelinger i kontakt med tusinder af medlemmer, som enten skal vide mere om deres rettigheder på arbejdspladsen, eller som skal have hjælp til at løse en konkret sag.

I afdelingerne og forbundet bliver der dagligt truffet mange beslutninger, og der bliver indgået aftaler, som har stor betydning for medlemmerne. I langt de fleste tilfælde oplever medlemmerne heldigvis, at de har fået en god og professionel behandling, og at der er blevet taget vare om dem.

En sjælden gang imellem sidder medlemmet tilbage med en følelse af, at medlemmet ikke har fået den optimale behandling, at resultatet burde have været et andet, og at medlemmet derfor har lidt et økonomisk tab.

For 3F er det vigtigt, at medlemmerne i sådanne tilfælde skal have mulighed for at få en uvildig vurdering af sagerne, og at medlemmerne skal kompenseres, hvis medlemmerne har lidt et økonomisk tab på grund af sagsbehandlingen i afdelingerne eller forbundet. Derfor har 3F oprettet et klageråd til at behandle klager fra medlemmer over sagsbehandlingen.

Af og til får Klagerådet henvendelser, som vedrører forhold, hvor medlemmerne ikke har lidt et økonomisk tab. Det kan være sager, hvor sagsbehandlingen har trukket ud, eller hvor medlemmerne ikke har fået svar på deres henvendelser. Disse klager er i sig selv alvorlige, men det falder uden for, hvad Klagerådet kan behandle. Selvom Klagerådet ikke kan behandle sådanne klager, er det vigtigt at understrege, at alle sager – små eller store – er vigtige for medlemmerne, og at de derfor skal behandles professionelt, hurtigt og omhyggeligt, og at medlemmerne skal have svar på deres henvendelser inden for rimelig tid.

Desværre er sagsbehandlingstiden i klagesagerne i flere tilfælde meget lang. Det er naturligvis utilfredsstillende for medlemmerne. Det skyldes ofte, at det er nødvendigt at rykke for svar og at svarene er mangelfulde. Klagerådet opfordrer derfor afdelingerne til at svare hurtigt på Klagerådets henvendelser og fremsende alle oplysninger, som kan være relevante for behandlingen af klagerne.

Når antallet af sager, som behandles i 3F, holdes op imod antallet af klager fra medlemmerne, tegner det et tydeligt billede af, at der generelt er stor tilfredshed med arbejdet i afdelingerne og forbundet. Det er der god grund til at være stolt af.

I 2018 er der afsluttet 51 sager i Klagerådet. Heraf blev der afgivet henstilling i 34 sager, hvor medlemmerne fik helt eller delvist medhold i 8 af sagerne.

I denne årsberetning er der en kort gennemgang af sagerne, som blev afsluttet i 2018. Et af formålene med årsberetningen er, at alle dele af 3F skal lære af fejlene, så fejlene ikke bliver gentaget. Også af den årsag er åbenhed vigtig for 3F, ikke kun i de mange tilfælde, hvor det er gået godt, men også i de tilfælde, hvor det knapt gik så godt.

Søren Heisel
Formand for Klagerådet

I 2018 har jeg modtaget 28 sager fra Juridisk Sekretariat. To af de sager, som jeg havde modtaget i 2017, var endnu ikke var afsluttet ved årsskiftet 2017/18. Jeg har således haft 30 sager under behandling i 2018. Heraf blev 23 afgjort i 2018, mens 7 sager stadig verserede ved årsskiftet 2018/19.

Af de 23 sager, der blev afgjort i 2018, var 8 sager forinden blevet behandlet af Klagerådet, idet Klagerådets henstilling var blevet indbragt for mig. I 7 af disse 8 sager tilsluttede jeg mig Klagerådets henstilling, mens jeg i en enkelt sag kom til et andet resultat end Klagerådet (J.nr. AOS-2017-10-00716-001).

Denne sag drejede sig om den vejledning, som medlemmet, der var tjenestemand, havde modtaget af afdelingen om, hvorledes han skulle forholde sig til et tilbud fra arbejdsgiveren om frivillig fratrædelse. Efter at have modtaget vejledningen fratrådte han sin tjenestemandsstilling. Dette skete ca. 1 måned, inden han fyldte 62 år. Havde han ventet med at fratræde til efter sit fyldte 62. år, ville han have opnået et betydeligt højere beløb i pension. Medlemmet havde opgjort sit samlede tab til ca. 217.000 kr. Klagerådet gav ikke medlemmet medhold i klagen, hvorimod jeg kom til det resultat, at afdelingen som følge af mangelfuld rådgivning var erstatningsansvarlig over for medlemmet. Jeg lagde herved bl.a. til grund, at den medarbejder i afdelingen, der havde rådgivet medlemmet, var klar over, at medlemmet overvejede at fratræde som tjenestemand på et tidspunkt, hvor han var 61 år gammel, men at medarbejderen ikke gjorde medlemmet opmærksom på det ufordelagtige ved at fratræde en tjenestemandsstilling umiddelbart før det 62. år. Jeg fastsatte skønsmæssigt erstatningen til medlemmet til et samlet rundt beløb på 150.000 kr.

15 af de afgjorte sager blev behandlet af mig, uden at klagen forinden havde været behandlet af Klagerådet. Af disse fik klager medhold i 4 sager.

I en af disse sager (nr. AOS-2017-08-00443-001) var medlemmet blevet bortvist.

Industrigruppen gjorde over for arbejdsgiveren indsigelse mod bortvisningen, men indgik forlig med et resultat, som jeg anså for at være væsentligt ringere for medlemmet, end hvad en afgørelse i en fagretlig sag efter min vurdering ville være faldet ud til. Da jeg endvidere fandt, at der var gode muligheder for, at bortvisningen ved en fagretlig sag ville være blevet anset som uberettiget, anså jeg det for sandsynligt, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab ved, at Industrigruppen havde indgået forliget i stedet for at føre en fagretlig sag mod arbejdsgiveren om bortvisningens berettigelse. Jeg fandt derfor, at Industrigruppen burde erstatte medlemmet dette tab, som jeg opgjorde til forskellen mellem det beløb, medlemmet ville have opnået, hvis arbejdsgiveren havde opsagt medlemmet med overenskomstmæssigt opsigelsesvarsel, og det beløb, medlemmet havde opnået ved forliget.

I sag nr. AOS-2017-10-00666-001 havde 3Fs a-kasse i en lang årrække fejlagtigt opkrævet efterlønsbidrag fra medlemmet (i alt ca. 80.000 kr.), selvom hun ikke var berettiget til at modtage efterløn. Center for Klager om Arbejdsløshedsforsikring (CKA) og Ankestyrelsen havde kritiseret a-kassen for at have opkrævet efterlønsbidragene og pålagt a-kassen at tilbagebetale efterlønsbidragene til medlemmet.

Jeg lagde til grund, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab i form af et rentetab, idet medlemmet ifølge CKAs og Ankestyrelsens afgørelser alene havde krav på at få tilbagebetalt præcis det beløb, som hun havde indbetalt i efterlønsbidrag, men ikke havde krav på renter af beløbet. Jeg fandt, at a-kassen var erstatningsansvarlig over for medlemmet for rentetabet, som jeg fastsatte til 60.000 kr.

I hver af de to sager nr. AOS-2017-10-00666-001 og nr. AOS-2017-10-00730-001 pålagde jeg en afdeling at betale ca. 9.000 kr. til medlemmet, som ikke havde modtaget en udbetaling fra Lønmodtagernes Garantifond efter arbejdsgivers konkurs, fordi afdelingen havde undladt at anmelde krav herom rettidigt.

I de resterende 11 af de 15 sager fik klager ikke medhold. I 5 af disse 11 sager udtalte jeg dog kritik.

De 28 sager, jeg har modtaget i 2018, er væsentligt flere end de 17 sager, som mæglingssmanden modtog i 2017. Jeg mener dog, at antallet af sager, der forelægges 3Fs mæglingssmand, lige som i de tidligere år er så lavt set i forhold til antallet af medlemmer i 3F, at det viser, at medlemmerne overvejende er tilfredse med deres fagforening, og at Forbundet og afdelingerne i vidt omfang forstår selv at løse de uoverensstemmelser med deres medlemmer, der nødvendigvis må opstå fra tid til anden i et så stort fagforbund som 3F.

Jeg finder dog anledning til at henlede opmærksomheden på nogle problemstillinger af kommunikativ art, som jeg undertiden støder på under min behandling af klagesagerne, og som – hvis de afhjælpes – måske kan bidrage til et lavere antal klagesager:

I de sager, jeg har behandlet, forekommer det ikke helt sjældent, at medlemmet anfører, at fagforeningen ikke har lyttet tilstrækkeligt til ham eller hende, inden man forhandler med arbejdsgiveren, gennemfører en fagretlig sag eller beslutter sig for ikke at føre en sag for medlemmet.

I hvilket omfang dette faktisk er tilfældet, er svært at sige på baggrund af klagesagerne, men det er forekommer vigtigt, at forbund og afdelinger er opmærksomme på kommunikationen med det enkelte medlem. Jeg citerer i den forbindelse følgende afsnit fra en af mine henstillinger fra 2018 i en sag, hvor jeg i øvrigt ikke fandt grundlag for at tilkende klageren nogen økonomisk kompensation:

"Jeg lægger efter de foreliggende oplysninger til grund, at Forbundet indgik et forlig med ... om din bortvisningssag, der indebar et resultat, der var væsentligt ringere for dig end det, der var nedlagt påstand om i klageskriftet i voldgiftssagen... Som sagen foreligger oplyst for mig, går jeg ud fra, at du har haft en berettiget forventning om, at voldgiftssagen ville blive gennemført, og at du herunder skulle afgive vidneforklaring, og at 3F under voldgiftsforhandlingen ville argumentere for den påstand, der var nedlagt i klageskriftet.

Jeg har derfor forståelse for, at du blev frustreret, da du 5 dage før den forventede voldgiftsforhandling nærmest ved en tilfældighed fik oplyst, at der var indgået et forlig i sagen, som du efter din fremstilling af sagen på ingen måde havde været forberedt på.

Jeg finder det [endvidere] uheldigt, at du ikke blev involveret i 3Fs overvejelser om at forlige sagen, inden forliget blev indgået. Ganske vist kan en lønmodtagerorganisation efter dansk kollektiv arbejdsret binde et medlem i en fagretlig strid ved at indgå forlig med arbejdsgiverparten, uden at medlemmet har givet samtykke hertil – i modsætning til, hvad der f.eks. gælder i forholdet mellem en advokat og en klient – men efter min opfattelse bør den faglige organisation desuagtet holde det medlem, som en sag drejer sig om, orienteret om sagens forløb og om f.eks. forligsovervejelser så godt som muligt. Uanset det af Forbundet anførte om, at man ikke har lagt skjul på, at et forligstilbud kunne komme på tale, og at det er praksis generelt, finder jeg ikke, at det under sagen er dokumenteret, at der var væsentlige grunde til at afslutte sagen forligsmæssigt, uden at du på forhånd var adviseret, således at du havde haft lejlighed til at give din mening til kende, forinden Forbundet traf sin endelige afgørelse om at indgå forlig med modparten."

Et andet kommunikationsproblem består i, at medlemmet i nogle klagesager anfører, at fagforeningen på et tidspunkt har givet udtryk for, at medlemmet havde "en god sag", "med 100 pct. sikkerhed" ville vinde sagen eller lignende. Når det herefter viser sig, at sagen tabes, eller at fagforeningen opgiver at rejse sagen fagretligt, bliver medlemmet frustreret, og det er mit indtryk, at en klage undertiden alene indgives til Klagerådet/Mæglingsmanden, fordi medlemmet på den måde er blevet skuffet i sine forventninger. I afdelingernes eller forbundets svar i klagesagerne bestrides det normalt, at man har lovet medlemmet, at en fagretlig sag ville føre til det ønskede resultat, og jeg har som regel ikke grundlag for at betvivle dette. Men jeg må gå ud fra, at medlemmer fra tid til anden opfatter fagforeningens vurderinger af deres muligheder for et godt resultat for optimistisk. Jeg skal derfor henstille til, at forbund og afdelinger er meget opmærksomme på problemstillingen og sørger for, at et medlems forventning til udfaldet af en sag afstemmes så realistisk som muligt. Det er altid bedre, at et medlem bliver positivt overrasket over udfaldet af en sag, end at medlemmet bliver skuffet.

Niels Waage
Mæglingsmand for 3F

16-31815/AOS-2017-10-00716-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Medhold

Medlemmet, der var tjenestemandsansat, klagede over afdelingens rådgivning om pension i forbindelse med frivillig fratrædelse.

Der var ikke mellem parterne enighed om, hvad medlemmet blev rådet til i forhold til pension og frivillig fratræden. Medlemmet oplyste, at han henvendte sig til afdelingen med et tilbud om en aftale, som han ønskede, at afdelingen skulle se på. Medlemmet oplyste, at han ikke havde fået at vide, at det havde betydning for pensionen, om medlemmet fratrådte inden det fyldte 62. år. Afdelingen oplyste, at det var proceduren i afdelingen, at der blev henvist til "Min A-kasse" vedrørende pensionsforhold, idet medlemmet stod som medlem dér, og idet de fleste skulle kombinere fratrædelsen med efterløn eller fremtidig ledighed.

Klagerådet fandt, at det havde formodning imod sig, at afdelingen skulle have ageret på anden måde end at henvise medlemmet til "Min A-kasse", ligesom medlemmet selv havde oplyst, at han havde søgt rådgivning hos "Min A-kasse", inden han selv traf beslutning om accept af arbejdsgivers tilbud og fratræden inden det fyldte 62. år. Klagerådet fandt under disse omstændigheder ikke, at det kunne antages, at medlemmet som følge af afdelingens sagsbehandling havde lidt et økonomisk tab. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

Sagen blev påklaget til Mæglingensmanden, som omgjorde Klagerådets afgørelse.

Mæglingensmanden lagde til grund, at medlemmet rettede henvendelse til afdelingen, idet han havde fået et fratrædelsestilbud fra arbejdsgiveren, og idet han ønskede at få oplyst om, hvorvidt fratrædelsestilbuddet var fordelagtigt. Afdelingen var således klar over, at medlemmet overvejede at fratråde på et tidspunkt, hvor han var 61 år gammel, men afdelingen gjorde ikke opmærksom på, at det var ufordelagtigt at fratråde stillingen umiddelbart før det 62. år.

Mæglingensmanden fandt, at der var tale om mangelfuld rådgivning, og der blev i den forbindelse henvist til reglerne om reduktion af tjenestemandspension og tillæg, hvoraf det fremgik, at det økonomisk var særdeles ufordelagtigt at fratråde en tjenestemandsstilling umiddelbart før det fyldte 62. år. Mæglingensmanden fandt derfor, at afdelingen burde have gjort opmærksom herpå.

Mæglingensmanden fandt ikke, at afdelingen kunne frigøres fra erstatningsansvaret ved at henvise medlemmet til "Min A-kasse", idet afdelingen ikke havde henvist medlemmet til "Min A-kasse" på en sådan måde, at medlemmet forstod, at afdelingen overlod den økonomiske rådgivning af medlemmet med hensyn til den tilbudte fratrædelsesordning til "Min A-kasse". Mæglingensmanden fandt, at afdelingen burde erstatte medlemmets tab i form af mistet tillæg samt rentetab med 150.000 kr. Medlemmet fik derfor medhold.

16-40780/AOS-2017-10-00690-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet

Medhold

Medlemmet, der var lagerarbejder, havde været til begravelse i udlandet, blev opsagt med henvisning til ulovlig udeblivelse.

Medlemmet henvendte sig i afdelingen, idet medlemmet gjorde gældende, at der havde været aftalt frihed uden løn i forbindelse med begravelsen. Der blev afholdt et møde med arbejdsgiver. Af referatet fra mæglingsmødet fremgik det, at der var aftalt frihed uden løn for en dag, men at medlemmet og medlemmets tidligere leder var uenige om, hvorvidt og hvornår der efterfølgende blev aftalt yderligere frihed uden løn.

Afdelingen erkendte ansvaret for, at medlemmets sag efter mæglingsmødet ikke blev videreført.

Klagerådet bemærkede, at der i en sag om usaglig afskedigelse ville have været rejst krav om godtgørelse. Klagerådet kunne ikke vide, hvilket udfald en afskedigelsessag ville have fået, men afdelingen måtte i en sag som den foreliggende være nærmest til at bære risikoen for sagens udfald. Klagerådet lagde i den forbindelse vægt på den sagsfremstilling, som afdelingen udarbejdede med henblik på fremsendelse af sagen til forbundet. Medlemmet havde ifølge sagsfremstillingen aftalt frihed uden løn for en dag, og medlemmet havde ringet til sin arbejdsleder flere gange, hvilket der var indhentet dokumentation for. Endelig havde medlemmet altid været meget fleksibel og villig til at overtage vagter for andre, ligesom medlemmet aldrig havde haft problemer med sin tidligere leder.

Klagerådet fandt på baggrund af praksis, hvorefter maksimal godtgørelse for usaglig afskedigelse fastsættes til en ugeløn pr. ansættelses år, at medlemmet med 8 års anciennitet var berettiget til 44.981 kr. Medlemmet fik derfor medhold.

16-41167/AOS-2017-10-00750-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet, der var ansat som håndværker på et museum, blev afskediget med et varsel på 5 måneder. Medlemmet, der henvendte sig i afdelingen, mente ikke, at afdelingen håndterede sagen korrekt.

Spørgsmålet i sagen var, om medlemmet ville have været berettiget til yderligere godtgørelse med henvisning til, at afskedigelsen var uberettiget.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmet havde fået en skriftlig advarsel for ikke at overholde væsentlige forskrifter. Der havde også været en række konkrete episoder, hvor medlemmet var blevet indskærpet vigtigheden af, at han løste opgaverne efter arbejdsgiverens forskrifter.

Endelig havde medlemmet fået en advarsel for at have tilsidesat sine pligter som opsynsansvarlig.

Henset til at medlemmet i det væsentligste bekræftede de forhold, som lå til grund for museets advarsler og indskærpelser, fandt Klagerådet ikke, at der var tilstrækkelig sandsynlighed for, at han ville have fået medhold i et godtgørelseskrav med henvisning til, at afskedigelsen var uberettiget. Medlemmet fik ikke medhold.

16-47980/AOS-2017-10-00745-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet rettede henvendelse til afdelingen, idet der var problemer med hans ansættelse som brandfaglig leder, herunder samarbejdet med en tillidsmand.

Der blev afholdt et møde med arbejdsgiveren, hvor afdelingen og medlemmet deltog. Medlemmet anførte, at afdelingen ved mødet overfor arbejdsgiveren fremsatte påstand om, at der forelå en uretmæssig firing med deraf følgende krav på et halvt års løn som brandfaglig leder og et halvt års løn som redder samt fuldstændig fritstilling.

Afdelingen anførte, at afdelingen ved mødet fremførte argumenter om uberettiget afskedigelse og forskelsbehandling i forsøget på at få det optimale ud af situationen, men at medlemmet overfor arbejdsgiveren bekræftede, at medlemmet ønskede en opsigelse.

Der blev udarbejdet et udkast til opsigelse, hvorefter medlemmet ville få 3 måneders løn i godtgørelse og samtidig blive fritstillet. Medlemmet nægtede imidlertid at skrive under på opsigelsen og klagede over, at afdelingen ikke ville hjælpe yderligere.

Medlemmet rettede herefter henvendelse til en advokat, som bistod ham i sagen, hvorefter der blev indgået et forlig. Medlemmet mente sig berettiget til at få dækket sin advokatudgift på 12.500 kr.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmet ikke ville acceptere opsigelsen, men eftersom Klagerådet ikke havde fået adgang til at se betingelserne i det forlig, som efterfølgende blev indgået, kunne Klagerådet ikke vurdere, om det forlig var væsensforskelligt fra opsigelsen, herunder om der var tilkendt en højere godtgørelse. Klagerådet havde under disse omstændigheder ikke mulighed for at vurdere, om det i forbindelse med afdelingens behandling af sagen kunne antages, at der var begået fejl, herunder om medlemmet som følge af fejl var påført et økonomisk tab. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

Sagen blev påklaget til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden lagde til grund, at der ikke var enighed mellem parterne om, hvad der blev aftalt om opsigelsen ved mødet mellem afdelingen og arbejdsgiveren. Medlemmet havde bevisbyrden for, at det var hans opfattelse, der var den rigtige. Den bevisbyrde var ikke løftet. Mæglingsmanden fandt heller ikke, at det forlig, som advokaten efterfølgende havde

forhandlet på medlemmets vegne, og som blev fremlagt for Mæglingsmanden, var væsentligt bedre end udkastet til opsigelse. Mæglingsmanden fandt under disse omstændigheder ikke grundlag for at kritisere afdelingen, som mente, at udkastet til opsigelse svarede til, hvad der var blevet aftalt. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

17-9509/AOS-2017-10-00739-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet blev opsagt og fritstillet med henvisning til, at han skulle have taget en palle og kastet den direkte over mod en kollega, hvor den landede et meget stykke fra ham.

Medlemmet, der anførte, at han ikke kendte til situationen, som begrundede opsigelsen, klagede over afdelingens adfærd i forbindelse med opsigelsen. Medlemmet ønskede ikke at se den optagelse af episoden, som arbejdsgiveren var i besiddelse af.

Klagerådet lagde til grund, at både den tidligere og den nuværende tillidsrepræsentant havde set optagelsen af episoden, som begrundede opsigelsen, og at de kunne genkende medlemmet. Endvidere lagde Klagerådet til grund, at den faglige sekretær også havde set optagelsen og havde kunnet genkende medlemmet.

Klagerådet fandt, at afdelingen havde foretaget de relevante skridt med henblik på at afklare, hvad optagelsen viste i forhold til grundlaget for opsigelsen. Uanset medlemmet ikke ønskede at se optagelsen, som han fik tilbud om, så havde to tillidsrepræsentanter og en faglig sekretær genkendt medlemmet. Der var således ikke begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen. Medlemmet fik ikke medhold.

Sagen blev påklaget til Mæglingsmanden, som tilsluttede sig Klagerådets synspunkter.

17-17835/AOS-2017-10-00733-001

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der blev opsagt som pladsmand på en kommunal genbrugsplads, mente ikke, at han havde fået tilstrækkelig hjælp fra afdelingen vedrørende opsigelsen.

Medlemmet henviste til, at han var blevet forfulgt af en leder, idet medlemmet havde stillet spørgsmål vedrørende forskelsbehandling, arbejdsmiljø og sikkerhed. Medlemmet var blevet truet med opsigelse mange gange uden, at afdelingen havde gjort noget ved det, og afdelingen havde i forbindelse med indkaldelse til en tjenstelig samtale accepteret, at der ikke var nogen dagsorden, og at medlemmet ikke blev tilbudt omplacering.

Afdelingen deltog i den tjenstlige samtale og afgav hørings svar vedrørende påtænkt afskedigelse. Ved organisationsmødet stillede afdelingen krav om genansættelse. Der blev

udarbejdet et uenighedsreferat, hvor afdelingens og medlemmets indsigelser blev anført. Sagen blev herefter overdraget til forbundet.

Efter forhandling, hvor KL, kommunen, afdelingen og forbundet deltog, blev der indgået et forlig, hvorefter medlemmet fik en særlig godtgørelse på 41.500 kr. svarende til 2 måneders løn samt blev fritstillet for resten af opsigelsen.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at afdelingen og forbundet vedholdende og konsekvent havde talt medlemmets sag ved deltagelse i tjenstelig samtale, ved afgivelse af hørings svar og ved indledning af fagretlig sag. Mæglingsmanden fandt også, at de relevante argumenter var blevet fremført for, at medlemmet kunne forblive i sin stilling, men at det ikke kunne bebrejdes afdelingen, at der ikke lykkedes at overbevise kommunen om, at medlemmet ikke skulle afskediges, eller at medlemmet burde genansættes.

Mæglingsmanden fandt på baggrund af afdelingens begrundelse om, hvorfor medlemmet ikke deltog ved forhandling, ikke grundlag for at kritisere afdelingen, ligesom udformningen af indkaldelsen til den tjenstlige samtale ikke kunne antages at have haft nogen indflydelse på sagens gang. Mæglingsmanden fandt endelig, at resultatet ved det indgåede forlig var mindst lige så godt, som det resultat en sag i Afskedigelsesnævnet ville være endt med. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

17-21190/AOS-2017-10-00671-001

Klage over forbundet vedrørende forlig i bortvisningssag

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet bortvist fra en kommunal institution, hvor medlemmet var ansat som teknisk servicemedarbejder. Bortvisningen blev begrundet med, at medlemmet skulle have åbnet en beboers værdiskab med hovednøglen efter anmodning fra beboeren, uden at plejepersonale havde været til stede.

Afdelingen gjorde indsigelse mod bortvisningen og havde et møde med kommunen, hvor enighed ikke kunne opnås. Sagen blev derfor overdraget til forbundet. På et efterfølgende møde blev der indgået forlig. Forliget indebar, at medlemmet ikke var bortvist, men skulle fratræde stillingen med varsel, og at medlemmet var fritstillet og ville modtage løn i perioden. Medlemmet skrev under på forliget.

Fristen for at rejse sagen blev ikke overholdt, men desuagtet blev sagen alligevel behandlet, og forliget blev indgået.

Medlemmet klagede over, at han var utilfreds med forliget, at han burde have haft erstatning for uberettiget afskedigelse, og at afdelingen og forbundet havde svækket deres muligheder for at behandle sagen, da fristen for at rejse sagen ikke var blevet overholdt.

Da forbundet havde behandlet sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden lagde vægt på, at sagen blev behandlet uanset den manglende overholdelse af fristen, og at denne fejl derfor ikke har haft nogen indflydelse på sagens udfald.

Mæglingsmanden lagde endvidere vægt på, at forbundet havde skønnet, at det ikke var muligt at opnå et bedre resultat ved at videreføre sagen, og at der ikke var grundlag for at tilsidesætte dette skøn.

Derfor var der ikke grund til at kritisere afdelingen eller forbundet for at have indgået forliget og havde anbefalet medlemmet at skrive under på forliget. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

17-21195/AOS-2017-10-00670-001

Klage over forbundet vedrørende forlig i bortvisningssag

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var ansat som teknisk servicemedarbejder på en kommunal skole. Her var han valgt som tillidsrepræsentant. Da kommunen efter nogle uoverensstemmelser, ønskede at afskedige medlemmet, blev der afholdt en forhandling, hvor det blev aftalt, at medlemmet skulle fratræde, og at han i opsigelsesperioden var fritstillet. Medlemmet sendte efterfølgende en mail til kollegaerne, som kommunen anså som illoyal, hvorfor kommunen skred til bortvisning. Forbundet indbragte sagen for Afskedigelsesnævnet. I det efterfølgende forløb indgik forbundet et forlig, uden at afdelingen eller medlemmet var involveret.

Forliget indebar, at kommunen skulle betale 6 måneders løn til medlemmet.

Medlemmet var utilfreds med resultatet af forliget, måden forliget blev indgået på, og at han hørte om forliget gennem kommunen.

Da forbundet havde behandlet sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at det var uheldigt, at medlemmet ikke var involveret i overvejelserne om at indgå forlig i sagen, og havde forståelse for medlemmets frustration i den forbindelse.

Mæglingsmanden bemærkede, at forbundet kan indgå en bindende aftale med arbejdsgiveren, uden at medlemmet forinden har givet samtykke, men at forbundet bør orientere om sagens forløb og eventuelle forligsovervejelser, så medlemmet har mulighed for at give sin mening til kende.

Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte forbundets skøn i forhold til, at forliget var det bedst opnåelige, og at det derfor ikke ville være muligt at opnå et bedre resultat ved at videreføre sagen. Herefter fandt Mæglingsmanden det ikke godtgjort, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab.

17-21200/AOS-2017-10-00668-001

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var faglig sekretær i en afdeling, blev opsagt og fritstillet. Afskedigelsen var begrundet med afdelingens økonomiske situation, og at der på grund af færre medlemmer var færre arbejdsopgaver.

Medlemmet gjorde indsigelse mod afskedigelsens saglighed og rejste krav om godtgørelse for usaglig opsigelse efter funktionærlovens § 2b. Afdelingen bestred, at afskedigelsen var usaglig.

Medlemmet krævede endvidere værdien af feriefridage, som medlemmet ikke havde afholdt, udbetalt. Afdelingen bestred dette med henvisning til, at overenskomsten ikke indeholder regler om udbetaling af værdien af feriefridage. Hertil bemærkede medlemmet, at ferielovens regler om feriehindring bør finde anvendelse, når overenskomsten ikke indeholder regler.

Afdelingen redegjorde for, at der gennem 3 år havde været et samlet realiseret underskud i afdelingen på lige godt 1,6 millioner, og det ud fra en opgørelse af medlemstallet i de forskellige grupper var nødvendigt at afskedige en medarbejder i medlemmets gruppe.

Klagerådet lagde til grund, at afdelingen havde et væsentligt underskud, at det nødvendiggjorde en reduktion af antallet af medarbejdere, og at arbejdsgiveren under sådanne omstændigheder har vide rammer for at vurdere, hvem arbejdsgiveren bedst kan undvære.

Klagerådet fandt ikke, at medlemmet havde sandsynliggjort, at afskedigelsen skyldtes andre og usaglige forhold.

Klagerådet lagde endvidere til grund, at overenskomsten, som afdelingen havde forhandlet med tillidsrepræsentanterne, ikke indeholdt regler om udbetaling af værdien af feriefridage, og at der i overenskomsten ikke var henvist til andre regler, hvorfor overenskomsten må anses for at være udtømmende.

Klagerådet fandt derfor ikke, at medlemmet havde krav på at få værdien af feriefridagene udbetalt.

Medlemmet påklagede Klagerådets henstilling til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden kom til samme resultat med samme begrundelse.

Mæglingsmanden understregede, at det efter retspraksis kræves, at der er udtrykkelig hjemmel for at få værdien af feriefridage udbetalt, og at en sådan hjemmel ikke forelå i denne sag.

17-22107/AOS-2017-08-00443-001

Klage over forbundet vedrørende forlig i bortvisningssag

Sag behandlet af Mæglingmanden
Medhold

Medlemmet blev bortvist fra arbejdspladsen efter at have begået fejl under arbejdet. Sagen blev rejst fagretligt, og på mæglingmødet indgik forbundet forlig med arbejdsgiverforeningen. Forliget indebar, at bortvisningen blev trukket tilbage, og medlemmet selv sagde arbejdet op med overenskomstmæssigt varsel. I opsigelsesperioden blev medlemmet fritstillet.

Medlemmet var utilfreds med forliget, som resulterede i, at han fik karantæne i arbejdsløsheds-kassen. Medlemmet var herudover af den opfattelse, at han ikke burde have været bortvist, med at en almindelig opsigelse havde været tilstrækkelig sanktion.

Afdelingen gav udtryk for, at bortvisningen var en alt for hård sanktion i forhold til medlemmets fejl, og at den maksimale sanktion havde været en almindelig opsigelse med almindeligt opsigelsesvarsel.

Forbundet oplyste, at der tidligere var givet advarsler, og at medlemmet på mæglingmødet var enig i, at forliget var den bedste løsning for ham.

Da forbundet havde behandlet sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingmanden.

Mæglingmanden konstaterede, at medlemmet havde accepteret forliget, og at klagen derfor måtte opfattes som en klage over rådgivningen, medlemmet havde fået, i forbindelse med forligets indgåelse.

Mæglingmanden lagde herefter til grund, at medlemmets fejl under arbejdet var udtryk for, at han ikke magtede opgaverne, som arbejdsgiveren havde sat ham til at udføre.

Det fremgår af retspraksis, at fejl under arbejdet kun i undtagelsestilfælde kan begrunde en bortvisning. Mæglingmanden fandt ikke – i modsætning til forbundet – at forbundet ikke skulle kunne få medhold i, at der skulle ske afskedigelse i stedet for bortvisning. Forliget, som forbundet indgik, var af så beskeden værdi, at forliget ikke burde have været indgået.

Mæglingmanden henstillede derfor til forbundet, at forbundet erstattede medlemmets økonomiske tab svarende til, at medlemmet skulle have været opsagt med overenskomstmæssigt varsel.

Forbundet og medlemmet indgik – på baggrund af Mæglingmandens henstilling – forlig i sagen.

17-24536/AOS-2017-10-00667-001

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag

Sag behandlet af Mæglingmanden

Ikke medhold

Medlemmet blev afskediget på grund af sygefravær. Det var medlemmets opfattelse, at arbejdsgiveren var årsag til sygefraværet, som resulterede i afskedigelsen, og at afskedigelsen derfor var uberettiget.

Forinden havde medlemmet fået en advarsel og var blevet frataget arbejdsopgaver, hvilket arbejdsgiveren begrundede med, at medlemmet skulle have været illoyal overfor arbejdsgiveren, da medlemmet talte med to kunder. Afdelingen havde i den forbindelse et møde med arbejdsgiveren, hvor der blev fremsat krav om, at medlemmet skulle have opgaverne tilbage. Da enighed ikke kunne opnås, blev sagen overdraget til forbundet, som afviste at føre sagen med henvisning til arbejdsgiverens ledelsesret.

Da forbundet havde vurderet den del af sagen, hvor medlemmet blev frataget arbejdsopgaver, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden slog indledningsvis fast, at der kun kan afgives henstilling om betaling af økonomisk kompensation, hvis medlemmet har lidt et økonomisk tab, som følge af afdelingens eller forbundets sagsbehandling.

Mæglingsmanden konstaterede herefter, at medlemmet var blevet sygemeldt efter at være blevet beskyldt for at være illoyal og derfor var blevet frataget arbejdsopgaver, hvorfor det måtte lægges til grund, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab. På den baggrund fandt Mæglingsmanden, at klagen måtte forstås sådan, at afdelingen – efter medlemmets opfattelse – ikke havde gjort tilstrækkeligt for at få arbejdsgiveren til at trække beskyldningerne om illoyalitet tilbage.

Mæglingsmanden lagde vægt på, at medlemmet havde erkendt episoderne, som lå til grund for fratagelsen af arbejdsopgaverne, overfor afdelingen, uden dog at være enig i arbejdsgivernes gengivelse af ordvalget. På den baggrund fandt Mæglingsmanden ikke grundlag for kritiserer afdelingen for at lægge vægt på referatet fra mødet med arbejdsgiveren, som tillidsrepræsentanten havde deltaget i, og som tillidsrepræsentanten ikke have bestridt rigtigheden af.

Mæglingsmanden fandt heller ikke grundlag for at kritisere, at afdelingen havde vurderet, at arbejdsgiveren havde været berettiget til at afskedige medlemmet på grund af hans sygefravær.

Medlemmet fik derfor ikke medhold i klagen.

AOS-2017-06-00529-002

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet havde sygemeldt sig på grund af arbejdsforholdene på arbejdspladsen, som angiveligt havde resulteret i stress og depression. Derfor henvendte medlemmet sig i afdelingen, uden at det dog lykkedes medlemmet at komme til at tale med den faglige medarbejder, som skulle tage sig af sagen.

Da medlemmet endelig fik kontakt til den faglige medarbejder, blev det aftalt at afholde et møde med tillidsrepræsentanterne på arbejdspladsen for at få afklaret en række forhold. Det blev herefter aftalt, at der skulle rettes henvendelse til arbejdsgiveren med henblik på at få medlemmet overflyttet til et andet arbejdssted. I mellemtiden nåede medlemmet at blive afskediget på grund af sygefravær.

Afdelingen gjorde indsigelse mod afskedigelsen, som arbejdsgiveren imidlertid fastholdt, hvilket afdelingen tog til efterretning. Afskedigelsen blev ikke forfulgt fagretligt, da afdelingen vurderede, at afskedigelsen ikke var usaglig.

Klagerådet konstaterede, at medlemmet havde været sygemeldt i godt og vel 4 måneder, at længerevarende sygdom kan være en saglig afskedigelsesgrund, og at overenskomstens regler for afskedigelse var overholdt.

Klagerådet fandt, at det var beklageligt, at medlemmet havde oplevet et meget dårligt psykisk arbejdsmiljø på arbejdspladsen, men at det ikke kunne bebrejdes afdelingen, at der ikke var fundet en løsning på dette.

Klagerådet fandt også, at der var gået for lang tid fra medlemmets første henvendelse i afdelingen og frem til det efterfølgende møde, men at Klagerådet ikke var overbevist om, at en hurtigere reaktion fra afdelingens side ville have medført et andet forløb.

Endeligt fandt Klagerådet, at afdelingen havde vurderet, at afskedigelsen under de givne omstændigheder var sagligt begrundet, og at det derfor ikke ville tjene noget formål at videreføre sagen.

Medlemmet fik derfor ikke medhold i klagen.

AOS-2017-07-00403-002

Klage over afdelingen vedrørende behandling af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var ansat som lagermedarbejder, blev afskediget med henvisning til omstrukturering som følge af en fusion.

Medlemmet kontaktede afdelingen i anledning af opsigelsen, idet medlemmet havde fået nys om, at der var blevet ansat ny mand i samme stilling som medlemmet. Der blev herefter afholdt et forhandlingsmøde med arbejdsgiveren, hvor afdelingen og medlemmet deltog.

Af mødereferatet fremgik det, at der var afholdt et møde vedrørende opsigelsen, at sagen blev gennemgået, og at alle parter var enige om at lukke sagen uden ændringer, ligesom medlemmet ikke skulle udtale sig. Der var imidlertid uenighed mellem medlemmet og afdelingen om, hvad der nærmere skete ved mødet, herunder hvad medlemmet med sin underskrift havde godkendt, og da medlemmet modtog mødereferatet, meddelte han afdelingen, at han ikke kunne godkende det.

Klagerådet fandt, at medlemmet, der havde underskrevet mødereferatet, var den nærmeste til at bære risikoen for referatets indhold, hvor der efterfølgende var uenighed om referatets rigtighed. Klagerådet fandt på den baggrund, at medlemmet havde accepteret opsigelsen, og at sagen uden ændringer blev lukket. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

Sagen blev påklaget til Mæglingensmanden, som tilsluttede sig Klagerådets synspunkter.

AOS-2017-12-00132-001

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet blev afskediget i forbindelse med en reduktion af arbejdsstyrken. I første omgang klagede medlemmet over, at et internt opslag om ledige stillinger på andre arbejdssteder, ikke var hængt op på medlemmets arbejdssted. Medlemmet fik det først tilsendt 14 dage inden ansøgningsfristens udløb. På det tidspunkt havde han fundet andet arbejde, som han ikke ville være bekendt at hoppe fra.

Under klagesagens behandling, udvidede medlemmet klagen til også at omfatte berettigelsen af afskedigelsen.

Det var medlemmets opfattelse, at afdelingen burde have forfulgt berettigelsen af afskedigelsen overfor arbejdsgiveren.

Afdelingen oplyste, at arbejdsgiveren havde erkendt, at det interne opslag ikke var hængt op på medlemmets arbejdssted, hvorfor det var blevet sendt til medlemmet efterfølgende, og at der ikke var noget til hinder for, at medlemmet kunne have ansøgt om en af de ledige stillinger.

Afdelingen oplyste endvidere, at medlemmet først kontaktede afdelingen, efter at fristen for at gøre indsigelse mod afskedigelsen var udløbet.

Klagerådet fandt, at der forelå en situation, hvor der skulle ske reduktion af arbejdsstyrken. Ud fra det oplyste vurderede Klagerådet, at der var opstillet saglige kriterier for udvælgelsen, og at der ikke forelå forhold, som kunne understøtte, at afdelingen burde gøre indsigelse mod afskedigelsen, selvom fristen var udløbet. Klagerådet kunne således ikke kritisere afdelingen for, at der ikke var gjort indsigelse mod afskedigelsen.

Klagerådet fandt endvidere, at det ikke kunne bebrejdes afdelingen, at det interne opslag ikke var hængt op på medlemmets arbejdssted, og at medlemmet – da han fik opslaget tilsendt inden ansøgningsfristens udløb – valgte ikke at ansøge om en af de ledige stillinger. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

ANSÆTTELSESVILKÅR

17-3215/AOS-2017-10-00680-001

Klage over afdelingen vedrørende feriegodtgørelse ved fratræden

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet opsagde sin stilling som faglig medarbejder i en afdeling. I den forbindelse opstod en ansættelsesretlig tvist om, hvorvidt medlemmet oven i den almindelige feriegodtgørelse på 12,5 % havde krav på en overenskomstsmæssig særlig feriegodtgørelse på 4 %.

Afdelingen oplyste, at den særlige feriegodtgørelse var et tillæg til aktuelt ansatte medarbejdere, som betales oven i lønnen, men at der kun skal afregnes almindelig feriegodtgørelse ved fratræden.

Klagerådet fandt, at afdelingen havde overholdt ferielovens bestemmelser om, hvordan der skal afregnes feriegodtgørelse til fratrådte medarbejdere, og at afdelingen ikke aftalemæssigt eller gennem en udviklet praksis var forpligtet til at afregne mere end den almindelige feriegodtgørelse. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

Medlemmet påklagede Klagerådets henstilling til Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden kom til samme resultat med samme begrundelse.

ARBEJDSKADER

16-33313/AOS-2017-10-00683-001

Klage over afdelingen vedrørende forløbet af arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet, der havde været udsat for 2 arbejdsskader, den ene i 1989, og den anden i 2009, klagede over, at afdelingens sagsbehandler skulle have opfordret ham til ikke at nævne den tidligere skade, og at alle relevante lægelige akter ikke var indgået ved behandlingen af den sidste skade. Derfor fik medlemmet ikke anerkendt en skade på hovedet. Medlemmet var endvidere utilfreds med, at han ikke fik mulighed for at deltage i et telefonmøde mellem afdelingen og afdelingens advokat, hvor sagen blev drøftet.

Afdelingen oplyste, at afdelingen ikke var involveret i behandlingen af den første skade fra 1989, og at afdelingen ikke kunne se, hvad der manglede af lægelige akter ved behandlingen af den sidste skade fra 2009. Arbejdsskaden fra 2009 blev anerkendt med varigt mén og erhvervsevnetab. Skaden på hovedet blev afvist, da der først var lægelig dokumentation for symptomer 2 måneder efter skaden.

Klagerådets Sekretariat bad medlemmet om at fremsende anmeldelsesblanketterne og afgørelserne i de to sager, hvilket medlemmet ikke gjorde. Klagerådet behandlede derfor sagen ud fra de foreliggende oplysninger og fandt, at der ikke var tidstro lægelig

dokumentation for skaden på hovedet. Klagerådet fandt ikke, at der var grundlag for at kritisere afdelingens sagsbehandling, og derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

16-40512/AOS-2017-10-00682-001

Klage over afdelingen vedrørende forløbet af arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var udsat for en arbejdsulykke, hvor han fik låget fra en betonblander i hovedet. Et halvt år efter ulykken fik medlemmet en blodprop i hjernen. Arbejdsgiveren anmeldte blodproppen som en arbejdsskade, men blodproppen blev afvist. Medlemmet kontaktede afdelingen for at få hjælp til at klage over afvisningen af blodproppen.

Afdelingen vurderede, at det ikke ville være muligt at få anerkendt blodproppen som en arbejdsskade, men klagede alligevel over afslaget. I den forbindelse blev afdelingen bekendt med ulykken et halvt år tidligere. Afdelingen sørgede for, at ulykken, hvor medlemmet fik låget fra en betonblander i hovedet, blev anmeldt som en arbejdsskade. Ulykken blev herefter anerkendt med varigt mén og erhvervsevnetab, men blodproppen forblev afvist.

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke rejste en ansvarssag mod arbejdsgiveren i forbindelse med ulykken. Afdelingen erkendte, at spørgsmålet om at rejse en ansvarssag mod arbejdsgiveren ikke havde været på tale, da medlemmet først henvendte sig mere end et år efter i forbindelse med afvisningen af blodproppen, og da medlemmet havde fået fuld løn under sygefraværet.

Klagerådet udtalte, at afdelingen burde have vurderet, om det var muligt at rejse en ansvarssag mod arbejdsgiveren, selvom der var gået mere end et år, da sagen på det pågældende tidspunkt ikke var forældet. Derved havde afdelingen begået en fejl. Klagerådet fandt, at det var tvivlsomt, om der var det fornødne ansvarsgrundlag, og at det herudover ikke var tilstrækkeligt sandsynliggjort, at medlemmet havde lidt et økonomisk tab, som kunne tilskrives afdelingens sagsbehandling. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

17-10155/AOS-2017-07-00689-003

Klage over afdelingen vedrørende forløbet af arbejdsskadesag

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet kom til skade under arbejdet i 1997, da han faldt ned af en trappe. Arbejdsskaden blev anerkendt, men uden varigt mén og erhvervsevnetab, da generne blev ansat for at være ubetydelige. Afdelingen fik sagen genoptaget, og det varige mén blev i 2006 hævet til 10 %. I 2014 fik medlemmet afslag på anmodning om genoptagelse, da 5-årsfristen var overskredet. Det blev aftalt med afdelingen, at afgørelsen skulle påklages, hvilket imidlertid ikke skete.

Afdelingen fik sagen vurderet af forbundets lægekonsulent i 2016. Lægekonsulenten vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem skaden i 1997 og forværringen, som lå til grund for anmodningen om genoptagelse.

Medlemmet var utilfreds med, at afdelingen ikke havde påklaget afslaget på anmodning om genoptagelse i 2014, at alle lægelige akter, som kunne have betydning, ikke var indgået i sagen, og at afdelingen i 2016 havde vurderet, at der ikke var grundlag for på ny at anmode om genoptagelse.

Da forbundets lægekonsulent havde vurderet sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere afdelingen for ikke at have informeret medlemmet tilstrækkeligt i løbet af sagen. Derimod var det kritisabelt, at afdelingen ikke fik påklaget afslaget rettidigt.

Mæglingsmanden fandt, på baggrund af lægekonsulentens udtalelser, at det ikke var sandsynligt, at en rettidig klage ville have medført et andet resultat for medlemmet, da der ikke var dokumentation for, at der var årsagssammenhæng mellem skaden i 1997 og forværringen.

Derfor fandt Mæglingsmanden heller ikke grundlag for at kritisere afdelingen for ikke at forsøge at genoptage sagen på ny i 2016.

17-25024/AOS-2017-10-00723-001

Klage over behandling af arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet, der var lagermedarbejder hos et supermarked, klagede over afdelingens bistand i forbindelse med medlemmets arbejdsskade i form af seneskedehindebetændelse. Der havde i en periode været problemer med arbejdsmiljøet hos supermarkedet.

Medlemmet mente, at sagsforløbet i afdelingen havde givet ham stress, og at han var berettiget til at få sit tab i form af udgift til advokat erstattet, ligesom medlemmet havde krav på at få kontingent tilbagebetalt.

Afdelingen anførte, at afdelingen den 5. december 2015 fik fuldmagt i sagen vedrørende seneskedehindebetændelse, men at medlemmet den 20. september 2016 valgte at give fuldmagt til en advokat vedrørende denne sag. Medlemmet var imidlertid velkommen til at kontakte afdelingen, hvis han senere ønskede, at afdelingen skulle være fuldmagtshaver. Afdelingen havde i øvrigt opfordret medlemmet til at tage kontakt til arbejdsmiljørepræsentanten vedrørende det dårlige arbejdsmiljø hos supermarkedet. Klagerådet lagde til grund, at afdelingen indtil den 20. september 2016 havde fuldmagt i medlemmet arbejdsskadesag vedrørende seneskedehindebetændelse.

Klagerådet lagde også til grund, at AES ved afgørelse af 1. september 2016 anerkendte medlemmets seneskedehindebetændelse som arbejdsskade og udmålte et varigt mén på 5 procent med bemærkning om, at tab af erhvervsevne ville blive behandlet i en separat afgørelse. Medlemmets andre arbejdsskader blev først anmeldt i august 2017.

Klagerådet fandt ikke ud fra oplysningerne i sagen, at afdelingen i perioden som fuldmagtshavere havde begået fejl i sagen vedrørende seneskedehindebetændelse og dermed påført medlemmet tab. Det blev samtidig bemærket, at AES oplyste og traf afgørelse i arbejdsskadesagen, og at arbejdsskadesikringsloven i øvrigt ikke gav ret til advokatomkostninger. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

17-17372/AOS-2017-06-00006-002

Klage over behandling af arbejdsskadesag

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var chauffør, pådrog sig en skade på arbejdet, idet han i forbindelse med læsning af paller trådte ned i et hul, da en rampe var fjernet.

Spørgsmålet om der var et erstatningsansvar i anledning af skaden var blevet vurderet af forbundet, som henset til den bevismæssige usikkerhed i sagen ikke mente, at var grundlag for at anlægge retssag.

Mæglingssmanden fandt, at spørgsmålet om erstatning i anledning af medlemmets arbejdsskade havde været underkastet en grundig behandling. Det var med rette, at forbundet havde måttet konstatere, at der ved en retssag ville komme til at stå påstand mod påstand med hensyn til det afgørende spørgsmål om, hvorvidt ulykken skyldtes medlemmets egen uopmærksomhed eller forhold, som kunne bebrejdes virksomheden, hvor skaden skete.

Mæglingssmanden fandt ikke grundlag for at kritisere skønnet i forhold til, om der skulle anlægges en retssag. Medlemmet fik ikke medhold.

LØN

16-26352/AOS-2017-10-00717-001

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende lønkrav

Sag behandlet i Klagerådet

Medhold

Medlemmet, som en periode på 10 måneder havde kørt som chauffør, rettede henvendelse til afdelingen med anmodning om bistand til at rejse krav om manglende løn.

Medlemmets dokumenter i form af ansættelseskontrakt, lønsedler og kørselsrapporter blev overgivet til afdelingen, hvorefter de bortkom, idet de blev stjålet fra bil, som tilhørte en ansat i afdelingen.

Klagerådet fandt, at det måtte anses som en fejl, at afdelingen lod medlemmets papirer ligge i en bil med den risiko for, at de blev stjålet eller på anden måde bortkom.

Klagerådet lagde til grund, at papirerne, der bortkom, ikke efterfølgende kunne fremskaffes, ligesom det ikke havde været muligt at rekonstruere medlemmets kørsel.

Klagerådet kunne ikke vide, hvilket udfald den sag om efterbetaling af løn mv. ville have fået, ligesom det er forbundet med betydelig usikkerhed, når efterbetalingskrav først rejses efter ansættelsesforholdets ophør, men afdelingen måtte i en sag som den foreliggende være nærmest til at bære risikoen for sagens udfald. Ved vurderingen af medlemmets økonomiske tab lagde Klagerådet til grund, at tre andre chauffører hos samme arbejdsgiver havde fået medhold i krav om efterbetaling. Klagerådet fandt med udgangspunktet i disse chaufførers efterbetalingskrav i forhold til deres ansættelsestid, at medlemmet skønsmæssigt var berettiget til 50.000 kr. Medlemmet derfor medhold.

16-28642/AOS-2017-10-00751-001

Klage over afdelingen og forbundet vedrørende beregning af løntillæg

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Fem medlemmer henvendte sig til afdelingen angående beregning af løn. Spørgsmålet var om medlemmernes krav på et løntillæg skulle beregnes på baggrund af overenskomstens regler om forskudt tid, eller om deres krav skulle beregnes efter den fællesordning for arbejde i holddrift, som der var henvist til i overenskomsten. Et krav baseret på overenskomsten ville skulle opgøres til ca. 725.000 kr., medens et krav baseret på holddriftsaftalen ville skulle opgøres til ca. 110.000 kr.

Afdelingen rejste ved det lokale møde med arbejdsgiver krav på ca. 725.000 kr. efter overenskomsten. Arbejdsgiver afviste dette krav, idet det blev gjort gældende, at medlemmernes krav var baseret på holddriftsaftalen.

Ved et senere møde i København fastholdt afdelingen det samme standpunkt som ved det lokale møde, men under forhandlingerne kom repræsentanterne for forbundet til den overbevisning, at arbejdsgiver havde ret i, at medlemmerne krav var omfattet af holddriftsaftalen. Arbejdsgiver erkendte at have underbetalt i forhold til holddriftsaftalen, og medlemmerne havde modtaget ca. 110.000 kr. for lidt. Arbejdsgiver tilbød at forlige sagen således, at medlemmerne fik dette beløb, ligesom der blev betalt en bod for overtrædelse af holddriftsaftalen. Alle medlemmerne accepterede på forbundets anbefaling forligsforslag.

To medlemmer klagede efterfølgende, idet de mente, at afdelingen og forbundet burde have fastholdt det oprindelige krav.

Mæglingssmanden fandt ikke grundlag for at antage, at medlemmerne var blevet vejledt forkert. Han lagde i den forbindelse vægt på, at forbundets ændrede opfattelse af, på hvilken baggrund kravene skulle opgøres, var et resultat af grundige overvejelser, og at den forhandlingsansvarlige, der deltog i mødet i København, måtte antages at have en særlig indsigt i forholdet mellem overenskomstens regler om forskudt tid og holddriftsaftalen.

Mæglingssmanden fandt ikke, at der grundlag for at antage, at det var en fejl, når forbundet nåede frem til, at kravene skulle opgøres efter holddriftsaftalen. Forbundets anbefaling og vejledning havde ikke medført et økonomisk tab for medlemmerne, og medlemmerne fik derfor ikke medhold.

17-6140/AOS-2017-10-00676-001

Klage over afdelingen vedrørende vilkår ved frivillig fratræden

Sag behandlet i Klagerådet

Medhold

Medlemmet, der var på barselsorlov, indgik en aftale om frivillig fratræden i forbindelse med en større afskedigelsesrunde på arbejdspladsen. Aftalen var, at hun skulle have samme vilkår som de øvrige fratrådte, som fik forlænget opsigelsesvarslet med 15 kalenderdage med løn. Medlemmet blev efterfølgende opsagt.

Da medlemmet var overgået til barseldagpenge fra kommunen, mente afdelingen ikke, at medlemmet havde krav på løn i den forlængede opsigelsesperiode. Medlemmet klagede over afdelingen og gjorde gældende, at hun havde krav på løn i den forlængede opsigelsesperiode.

Klagerådet fandt, at det havde formodningen imod sig, at medlemmet ville vælge at lade sig afskedige, hvis det ikke medførte en økonomisk gevinst, og at det derfor havde været en forudsætning for, at hun tog imod tilbuddet. Klagerådet bemærkede hertil, at medlemmet efter hendes fratræden fik et tillæg til opsigelsen om, at hun opfyldte betingelserne for at få det forlængede opsigelsesvarsel, og hvordan medlemmet ville blive aflønnet.

Klagerådet henstillede derfor til afdelingen, at afdelingen betalte medlemmet den manglende løn for den forlængede opsigelsesperiode. Alternativt skulle afdelingen rejse sagen overfor medlemmets arbejdsgiver.

17-15166/AOS-2017-10-00673-001

Klage over afdelingen vedrørende forlig i efterbetalingssag

Sag behandlet i Klagerådet

Delvist medhold

Medlemmet henvendte sig i afdelingen, da han manglede tillæg for overarbejde i en 5-årig periode hos en overenskomstdækket arbejdsgiver. Det fremgik af opgørelsen, som medlemmet havde udarbejdet, at han manglede at få lige godt 41.000 kr. i løn. Der blev afholdt et møde med afdelingen og arbejdsgiveren, som medlemmet ikke deltog i. Her afviste arbejdsgiveren kravet, da medlemmet angiveligt selv havde bedt om overarbejdet, men der blev alligevel indgået et forlig på betaling af 8.000 kr.

Under klagesagens behandling i Klagerådets Sekretariat, gjorde medlemmet gældende, at han også manglede at få vinterrådighedstillæg. Tillægget opgjorde medlemmet til lige godt 20.000 kr.

Medlemmet ville ikke acceptere afdelingens forlig.

Afdelingen var af den opfattelse, at det var det bedst opnåelige for medlemmet. For så vidt angår kravet om manglende vinterrådighedsstillæg, havde afdelingen ikke tidligere talt med medlemmet om dette.

Klagerådet konstaterede, at medlemmet ikke havde dokumentation for overarbejdet fordelt på "dyre" og "billige" overarbejdstimer, og at medlemmets krav på manglende tillæg for overarbejde derfor måtte beregnes ud fra den "lave" sats. Kravet udgjorde derfor lige godt 20.000 kr.

Klagerådet fandt, at der var den fornødne sikre dokumentation for, at der ikke var udbetalt korrekt tillæg for overarbejde i en del af medlemmets ansættelsesperiode, og at der skulle betales tillæg uanset medlemmet selv måtte have bedt om overarbejdet. Da afdelingen havde indgået et forlig på betaling af et lavere beløb, fandt Klagerådet, at afdelingen burde betale differencen til medlemmet.

Klagerådet afviste medlemmets krav på det manglende vinterrådighedstillæg. Kravet blev først fremført under klagesagens behandling i sekretariatet, hvilket understøttede afdelingens oplysning om, at afdelingen ikke tidligere havde talt med medlemmet om dette.

17-19975 og 17-19977/AOS-2017-10-00730-001 og AOS-2017-10-00729-001

Klage over afdelingen vedrørende manglende anmeldelse af krav mod en konkursramt arbejdsgiver til Lønmodtagernes Garantifond

Sager behandlet af Mæglingmanden

Delvist medhold

To medlemmer klagede over afdelingens behandling af sager om krav mod arbejdsgiver, der var gået konkurs.

Medlemmerne, der var rengøringsassistenter, henvendte sig i afdelingen med forskellige lønkrav, som hidrørte fra en ansættelse i kommunen og en privat virksomhed, der ved virksomhedsoverdragelse den 1. august 2013 overtog kommunens rengøringsopgaver.

Afdelingen rettede den 14. november 2013 henvendelse til den private virksomhed med lønkravene, og der blev den 27. november 2013 afholdt møde mellem afdelingen og virksomheden. Den 6. maj 2014 blev der afholdt møde mellem forbundet og DI, hvor der var enighed om at suspendere mødet indtil, at kommunen havde gennemgået sagerne. Et aftalt mæglingmøde den 15. september 2014 blev udskudt, idet DI manglede en vurdering fra KL, og idet kommunen uden den vurdering ikke kunne DI det nødvendige forhandlingsmandat.

Virksomheden gik den 1. december 2014 konkurs.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingmanden.

Mæglingmanden fandt, at det var en fejl, at afdelingen ikke anmeldte kravene til Lønmodtagernes Garantifond straks efter, at virksomheden gik konkurs, og at afdelingen havde pådraget sig et erstatningsansvar for medlemmernes tab i den forbindelse. Mæglingmanden fandt, at afdelingen bar bevisbyrden for, at Lønmodtagernes Garantifond ikke ville have honoreret medlemmernes krav.

I den ene sag var medlemmets krav optjent i perioden 1. oktober 2009 – 31. december 2013, og i den anden sag var medlemmets krav optjent i perioden 16. april 2012 – 30. november 2013.

Lønmodtagernes Garantifond stiller som betingelse for at dække lønkrav, at de er forfulgt uden ugrundet ophold. Mæglingensmanden lagde i den forbindelse til grund, at afdelingen kom ind i sagerne nogen tid før virksomhedsoverdragelsen den 1. august 2013, og at de dele af kravene, som var optjent efter den 1. april 2013, henset til kravenes kompleksitet måtte antages at være rejst uden ugrundet ophold. Mæglingensmanden vurderede, at der havde været tvivl om, hvem der skulle rejses krav mod, ligesom et møde under den fagretlige behandling af sagen den 15. september 2014, dvs. 2½ måned før fristdagen, måtte udsættes, fordi kommunen afventede en juridisk vurdering fra KL. Mæglingensmanden havde ikke grundlag for at antage, at det var forsvarligt at afvente, at kommunen blev i stand til at afklare de tvivlsspørgsmål, som sagerne rejste.

Medlemmerne havde herefter erstatningskrav på henholdsvis 8.886,96 kr. og 8.831,84 kr. Medlemmerne fik således delvist medhold.

17-19981/AOS-2017-10-00724-001

Klage over afdelingen vedrørende afregning af feriegodtgørelse

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

En ansat i afdelingen klagede over, at der i forbindelse med hans fratrædelse ikke blev beregnet 5 procent i særlig feriegodtgørelse i henhold til en lokalaftale. Der var alene beregnet 1 procent i særlig feriegodtgørelse.

Klagerådet lagde til grund, at der i lokalaftalen var aftalt 5 procent i særlig feriegodtgørelse under ansættelsen, men at det ikke i aftalen var angivet, hvad der gjaldt ved fratrædelse. Henset til at det ikke i lokalaftalen var angivet, hvad der gjaldt ved fratrædelse, vurderede Klagerådet, at ferielovens almindelige regler fandt anvendelse, jf. ferielovens § 23, stk. 6. Afdelingen havde herefter afregnet korrekt feriegodtgørelse, og den tidligere ansatte fik ikke medhold i sin klage.

AOS-2017-11-01066-001

Klage over afdelingen vedrørende engangsvederlag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over afdelingens sagsbehandling vedrørende et engangsvederlag.

Medlemmet, der var opsagt, havde ret til et pensionsgivende engangsvederlag på 30.000 kr., hvis han i opsigelsesperioden passede sit arbejde tilfredsstillende.

Tillidsrepræsentanten var enig med arbejdsgiver i, at medlemmet ikke skulle have udbetalt vederlaget, idet medlemmet ikke havde passet arbejdet tilfredsstillende, da medlemmet havde været sygemeldt 9 gange.

Medlemmet, der ikke var enig i oplysningerne om sygemelding i opsigelsesperioden, rettede efterfølgende henvendelse til afdelingen, som uden held forsøgte at genåbne sagen.

Medlemmet klagede over afdelingen med henvisning til, at tillidsrepræsentanten hørte ind under afdelingen.

Afdelingen henviste til, at forhandlingskompetencen i henhold til overenskomsten lå lokalt, og at det derfor var tillidsrepræsentanten, som forestod forhandlingen af medlemmets sag.

Klagerådet lagde til grund, at tillidsrepræsentanten på medlemmets vegne havde en aftale som forudsat som i overenskomsten. Klagerådet fandt endvidere, at der ikke var oplysninger i sagen om, at afdelingen forud for medlemmets henvendelse i sagen havde været involveret i behandlingen eller vurdering af sagen om det pensionsgivende engangsvederlag således, at afdelingen hæftede for den indgåede aftale. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

Sagen blev påklaget til Mæglingsmanden, som tilsluttede sig Klagerådets synspunkter.

DIVERSE

16-25734 og 16-31820/AOS-2017-10-00719-001 og AOS-2017-10-00691-001

Klage over forbundets håndtering af to sager om bonus efter en aftale om vilkår ved afskedigelse pga. overtallighed

Sager behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Tre medlemmer klagede uafhængigt af hinanden over gruppens håndtering af deres sager om tildeling af bonus/et pensionsgivende engangsbeløb i henhold til en særlig aftale indgået mellem 3F og arbejdsgiveren i forbindelse med afskedigelse pga. overtallighed. I den ene sag klagede to medlemmer samlet. I den anden sag klagede et medlem selvstændigt.

Af den indgåede aftale fremgik det blandt andet, at opsagte medarbejdere, der var ansat i hele opsigelsesperioden, fik et pensionsgivende engangsvederlag på et bestemt beløb. Det var en forudsætning, at medarbejderen passede sit arbejde tilfredsstillede i opsigelsesperioden.

Arbejdsgiveren vurderede ikke, at de tre medlemmer var berettiget til vederlaget, da de ikke havde passet deres arbejde tilfredsstillede i opsigelsesperioden. De havde alle tre været syge i opsigelsesperioden, den ene 38 dage, den anden 19 dage og den tredje i mere end tre måneder.

På lokale forhandlinger fastholdt arbejdsgiveren sit standpunkt og sagen, der gik videre til forbundet. Forbundet var enig med arbejdsgiveren i, at det var en forudsætning for vederlaget, at der ikke skete en signifikant ændring af medarbejderens fraværsbillede i opsigelsesperioden.

Medlemmerne begrundede blandt andet deres klager over forbundet med, at det ikke fremgik af aftalen, at sygdomsbillede kunne spille ind ved vurderingen. Det fremgik heller ikke af supplerende skriftlig information om aftalen, der kom efterfølgende. Medlemmerne var overraskede over, at forbundet ikke kæmpede for deres sager.

Forbundet anførte blandt andet, at man var enig i, at det var bedre om fravær ikke indgik i vurderingen, men det ville ikke have været muligt at indgå en sådan aftale. Det var afgørende for arbejdsgiveren, at fravær kunne indgå i vurderingen, og det var forbundet klar over.

Mæglingssmanden vurderede, at det ikke umiddelbart kunne læses af aftalen, at sygefravær skulle diskvalificere fra at få vederlaget. Det var uheldigt, at det ikke fremgik af aftalen, men Mæglingssmanden lagde vægt på, at det var en fælles forståelse mellem de parter, der indgik aftalen, at fravær af en vis længde ville indebære, at arbejdet ikke var passet tilfredsstillende. Mæglingssmanden havde ikke grundlag for at betvivle forbundets oplysninger om, at der ikke ville være kommet en aftale om fratrædelsesbonus, hvis sygdom ikke kunne spille ind ved vurderingen.

På den baggrund fandt mæglingssmanden ikke, at forbundet havde handlet uretmæssigt, da den erklærede sig enig med arbejdsgiveren i, at betingelserne for at få bonus ikke var opfyldt.

17-17326/AOS-2017-10-00672-001

Klage over afdelingen vedrørende forløbet ved opsigelse

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Klagerådet og Mæglingssmanden kan behandle ansættelsesretlige tvister, når medlemmet er ansat i afdelingen eller forbundet. Klagerådet besluttede, at det tillige må omfatte fællesskaber, som afdelingerne har indgået med hinanden, uanset disse er selvstændige juridiske enheder, så medlemmet ikke risikerer at stå i den situation, at medlemmet ikke kan få hjælp til en ansættelsesretlig tvist.

I den konkrete sag mente medlemmet, at pågældende var blevet presset til at opsiges arbejdet for at gå på efterløn, og at pågældende ikke havde fået tilstrækkelig hjælp af tillidsrepræsentanten og arbejdsmiljørepræsentanten under forløbet op til.

Klagerådet understregede, at Klagerådet ikke har kompetence til at behandle klager over tillidsrepræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter. Sagen blev herefter behandlet som en klage over afdelingen og arbejdsgiveren.

Klagerådet fandt, at der ikke var grundlag for at kritisere afdelingen, da afdelingen først hørte om sagen flere måneder efter, at medlemmet havde opsagt arbejdet. Klagerådet fandt endvidere, at der ikke var dokumentation for, at arbejdsgiveren ville af med medlemmet og havde forsøgt at presse medlemmet til selv at sige op, hvorfor der heller ikke var grundlag for at kritisere arbejdsgiveren.

Medlemmet påklagede Klagerådets henstilling for så vidt angår arbejdsgiveren til Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden kom til samme resultat med samme begrundelse.

Mæglingssmanden kunne ikke afvise, at arbejdsgiveren kunne have håndteret sagen bedre, men at det i tilfælde af en faglig sag ikke ville være muligt at komme igennem med, at arbejdsgiveren skulle betale erstatning.

17-19972/AOS-2017-10-00732-001

Klage over afdelingen vedrørende medlemmers udgift til advokat

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

To medlemmer var i en dom blevet dømt til at betale ca. 118.000 kr. henholdsvis ca. 144.000 kr. til kommunen samt til at anerkende, at der med rette var inddrevet ca. 122.000 kr. henholdsvis ca. 101.000 kr. hos dem. Der var tale om tilbagebetalingskrav vedrørende for meget udbetalt løn, og den for meget udbetalte løn beroede på indtastningsfejl i forbindelse med rådighedsvagter. Medlemmerne var blevet bortvist som resultat af indtastningerne.

Afdelingen og forbundet, som havde bistået medlemmerne og forhandlet med kommunen om bortvisningen og tilbagebetalingskravene, havde imidlertid afvist at videreføre sagen ved domstolene.

Medlemmerne klagede over afdelingen og forbundet, idet de mente, at de var berettiget til at få godtgjort deres omkostninger til advokat i forbindelse med retssagen om tilbagebetaling af for meget udbetalt løn, som de havde valgt at føre.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingssmanden.

Mæglingssmanden udtalte med henvisning til retspraksis, at foreningsvedtægter, hvorefter det er foreningens formål at yde medlemmer juridisk støtte, ikke giver medlemmet et ubetinget krav på, at fagforeningen på medlemmets vegne anlægger retssag mod en arbejdsgiver, f.eks. om berettigelsen af en bortvisning eller et andet ansættelsesretligt forhold og afholder advokatomkostningerne hertil. Med henvisning til afdelingens love fandt mæglingssmanden ikke grundlag for at give klagerne medhold i, at afdelingen skulle være forpligtet til at føre retssager for medlemmer, hvor udfaldet kunne være tvivlsomt. Mæglingssmanden fandt, at der kun ville være grundlag for at pålægge afdelingen at godtgøre klagernes udgifter til advokater, hvis det kunne fastslås, at afdelingen ved undladelse på klagernes vegne at anlægge retssag mod kommunen havde pådraget sig et erstatningsansvar. På baggrund af sagens forløb, herunder at sagen flere gange havde været forhandlet med kommunen, ligesom der var indhentet juridisk rådgivning fra LO og 3F, fandt Mæglingssmanden ikke grundlag for at antage, at der forelå noget erstatningsansvar. Udfaldet af retssagen mod kommunen viste, at medlemmers sag stod svag, ligesom de som tabende part blev tilpligtet at betale sagsomkostninger. Medlemmerne fik derfor ikke medhold.

AOS-2017-10-00744-002

Klage over afdelingen vedrørende mangelfuld vejledning

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde vejledt om muligheden for at flytte medlemskab under en tidligere klagesag.

Medlemmet mente, at hun som følge af afdelingens manglende vejledning havde betalt dobbelt kontingent og krævede derfor 18 måneders fagligt kontingent tilbagebetalt.

Klagerådet lagde ved sagens afgørelse vægt på, at det af forretningsordenen for Fælles Fagligt Forbunds Klageråd og Mæglingsmand fremgik, at det var en forudsætning, at medlemmet forblev medlem af 3F under hele klagesagens behandling. Hvis et medlem var udmeldt af 3F på grund af jobskifte, som havde betydet, at medlemmet var flyttet til et andet forbund, kunne klagen dog behandles. Eftersom Forretningsordenen for Fælles Fagligt Forbunds Klageråd og Mæglingsmand var tilgængelig på 3F's hjemmeside, fandt Klagerådet ikke, at der gjaldt nogen særlig vejledningspligt, ligesom medlemmet, som ansat i afdelingen, måtte antages at være bekendt med betingelserne for klagesagens behandling. Endelig havde medlemmet under den tidligere klagesag været repræsenteret ved en advokat, og det måtte derfor antages, at hun kunne have bedt advokaten om vejledning om forsat medlemskab af 3F som forudsætning for opretholdelse af klage. Medlemmet fik derfor ikke medhold.

AOS-2018-01-00919-001

Klage over forbundet vedrørende ophør af tillidshverv

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet, der var valgt som tillidsrepræsentant på arbejdspladsen, blev frataget tillidshvervet, da antallet af medarbejdere blev reduceret til mindre end 5. Derved mistede medlemmet et årligt overenskomstmæssigt vederlag på 9.000 kr. for varetagelse af tillidshvervet.

Forbundet afviste at rejse sagen, da det fremgår af overenskomsten, at der skal være mindst 5 medarbejdere, for at der kan vælges tillidsrepræsentant. Medlemmet gjorde hertil gældende, at bestemmelsen blot regulerer, hvornår der kan vælges tillidsrepræsentant, men at bestemmelsen ikke siger noget om, hvornår tillidsrepræsentanten skal ophøre.

Da forbundet havde behandlet sagen, blev sagen ikke behandlet af Klagerådet, men blev i stedet sendt til Mæglingsmanden.

Mæglingsmanden fandt, at overenskomstens bestemmelse må føre til, at tillidshvervet ophører, når antallet af medarbejdere reduceres til mindre end 5, og når arbejdsgiveren ikke ønsker, at der fortsat skal være en tillidsrepræsentant på arbejdspladsen. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen.

IKKE BEHANDLEDE SAGER

AFVISTE

17-3235/AOS-2017-10-00679-001

Klage over afdelingen vedrørende efterbetalingssag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

En tillidsrepræsentant klagede på vegne af flere polske medlemmer over, at afdelingen havde indgået et forlig om efterbetaling af løn henover hovedet på medlemmerne, og at forliget langt fra dækkede medlemmernes reelle krav, hvorfor medlemmerne havde lidt et økonomisk tab.

Da tillidsrepræsentanten efterfølgende undlod at besvare sekretariatets henvendelse, kunne sagen ikke oplyses i nødvendigt omfang, hvorfor sekretariatet afsluttede klagesagen.

17-16855

Klage over forbundet i anledning af sag om modregning af ferie

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at han skulle afvikle ferie i opsigelsesperioden.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådets Sekretariat ikke behandle sagen.

17-22396

Klage over afdelingen i anledning af betaling af fagligt kontingent

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at han igennem en årrække havde betalt fagligt kontingent, medens han var på efterløn.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådet ikke behandle sagen.

AOS-2017-09-00347-002

Klage over afdelingen vedrørende feriegodtgørelse ved fratræden

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet blev afskediget under sygdom. I den forbindelse blev der afholdt et møde mellem afdelingen og arbejdsgiveren, hvor der blev indgået en fratrædelsesaftale. Efterfølgende opstod der uenighed om, hvorvidt medlemmet havde krav på feriegodtgørelse, hvis medlemmet ikke nåede at blive raskmeldt i opsigelsesperioden, og medlemmet derfor ikke kunne afholde ferie.

Sagen blev indbragt for byretten, hvor arbejdsgiveren blev frifundet. Herefter klagede medlemmet over afdelingen. Byrettens dom blev imidlertid anket. Da der på daværende tidspunkt ikke var afsagt dom i landsretten, kunne der ikke tages stilling til, om medlemmet havde lidt et økonomisk tab, og om afdelingen havde begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen. Klagerådets Sekretariat afviste derfor at behandle klagen.

AOS-2017-10-00583-002

Klage over afdelingen vedrørende forløbet af arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet, der havde været udsat for en arbejdsskade, klagede over, at afdelingen ikke ville føre klagesagen ved Ankestyrelsen. Afdelingen oplyste, at afdelingen havde fuldmagt i arbejdsskadesagen, men at afdelingen ikke ønskede at være partsrepræsentant. Det betød, at medlemmet selv skulle rette henvendelse til afdelingen, når han modtog post i sagen, men at medlemmet naturligvis stadig kunne få hjælp af afdelingen.

Medlemmet undlod herefter at svare på henvendelserne fra Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afsluttet.

AOS-2017-10-01291-001

Klage over afdelingen i anledning af afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet, der var blevet afskediget, klagede over, at afdelingen i den forbindelse ville rejse sag.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådets Sekretariat ikke behandle sagen.

AOS-2017-11-00607-001

Klage over afdelingen vedrørende manglende hjælp til at skifte arbejde

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke var ham behjælpelig med at skifte arbejde.

Klagerådets Sekretariat bad medlemmet om at redegøre for, i hvilken udstrækning han mente at have lidt et økonomisk tab, som følge af afdelingens sagsbehandling. Medlemmet undlod at svare på henvendelserne fra sekretariatet, hvorfor sagen blev afsluttet.

AOS-2017-12-00912-001

Klage over afdelingen vedrørende afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet blev afskediget, da han ikke bestod et af modulerne på den 2-årige uddannelse, som medlemmet var i gang med. Afdelingen vurderede, at afskedigelsen var saglig, da medlemmet ikke ville være i stand til at gennemføre uddannelsen og dermed ikke ville have en fremtid indenfor branchen.

Da medlemmet blev udmeldt under klagesagens behandling i Klagerådets Sekretariat, blev klagesagen afsluttet.

AOS-2018-01-00098-001

Klage over afdelingen i anledning af inddragelse af opholdstilladelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at hun skulle have mistet sit arbejde på grund af manglende rådgivning fra afdelingen.

Afdelingen bestred, at medlemmet havde været i afdelingen med henblik på rådgivning. Afdelingen anførte, at årsagen til ophør var, at medlemmet ikke måtte arbejde i Danmark.

Da medlemmet ikke besvarede Klagerådets henvendelser i sagen, blev sagen afsluttet.

AOS-2018-03-00318-001

Klage over afdelingen vedrørende konkurssag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet havde kontaktet afdelingen for at få hjælp i forbindelse med arbejdsgiverens konkurs. Det var medlemmets opfattelse, at det tog for lang tid at opgøre kravet. Endvidere klagede medlemmet over, at han manglede at få udbetalt uddannelsesgodtgørelse fra arbejdsløsheds-kassen.

Afdelingen oplyste, at der havde været usikkerhed om, hvilken periode kravene dækkede, at Lønmodtagernes Garantifond havde foretaget udbetaling, og at medlemmet ikke havde gjort indsigelse i forhold hertil. Arbejdsløsheds-kassen havde ikke modtaget nogen klage over den manglende uddannelsesgodtgørelse.

Da medlemmet blev udmeldt under klagesagens behandling i Klagerådets Sekretariat, blev klagesagen afsluttet.

AOS-2018-04-00146-001

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende sag om chikane

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over afdelingens sagsbehandling vedrørende sag om manglende løn.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådet ikke behandle sagen.

AOS-2018-05-00247-001

Klage over afdelingen vedrørende afregning af feriegodtgørelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over, at arbejdsgiveren ikke havde afregnet feriegodtgørelse, og at medarbejderen i afdelingen, som medlemmet havde talt med, var ubehagelig og uforstående overfor problemet. Efterfølgende havde arbejdsgiveren afregnet feriegodtgørelsen.

Klagerådets Sekretariat orienterede medlemmet om, at der kun kan behandles sager, hvor afdelingens eller forbundets sagsbehandling har medført et økonomisk tab for medlemmet. I den forbindelse blev medlemmet bedt om at oplyse, om feriegodtgørelsen var blevet udbetalt, og om medlemmet havde yderligere krav, som var omfattet af klagen.

Da medlemmet blev udmeldt under klagesagens behandling i Klagerådets Sekretariat, blev klagesagen afsluttet.

AOS-2018-05-00263-001

Klage over afdelingens rådgivning vedrørende sag om opsigelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afsluttet uden realitetsbehandling

Medlemmet klagede over afdelingens rådgivning vedrørende sag om opsigelse.

Klager meldte sig ud af 3F under klagesagen, og allerede derfor kunne Klagerådet ikke behandle sagen.

LØST LOKALT ELLER CENTRALT

AOS-2018-06-00192-001

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende sag om chikane

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Løst lokalt

Medlemmet, der gennem 1 år havde været udsat for verbal chikane på sin arbejdsplads, rettede henvendelse til afdelingen med anmodning om bistand til rejse en sag.

Der blev ved bistand fra afdeling indgået et forlig i sagen med betaling af godtgørelse på 10.000 kr., ligesom medlemmet blev fritstillet i opsigelsesperioden.

Medlemmet klagede imidlertid over afdelingens sagsbehandling.

Afdelingen og medlemmet gennemgik sagen, hvorefter medlemmet trak sin klage tilbage.

AOS-2018-07-00395-001

Klage over afdelingens rådgivning vedrørende ressourceforløb m.v.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Løst lokalt

Medlemmet klagede over afdelingens rådgivning vedrørende ressourceforløb mv.

Afdelingen og medlemmet gennemgik sagen, hvorefter medlemmet trak sin klage tilbage.

AOS-2018-09-00089-001

Klage over afdelingen vedrørende fortolkning af lokalaftaler

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Løst lokalt

Medlemmet, der var valgt som tillidsrepræsentant for kollegaerne på arbejdspladsen, klagede over manglende hjælp fra afdelingen i forbindelse med fortolkning af en række lokalaftaler på arbejdspladsen. Medlemmet fandt, at nogle af lokalaftalerne var så ringe, at afdelingen burde have reageret.

På baggrund af klagen, havde medlemmet et møde med afdelingen, hvorefter medlemmet frafaldt klagen.

AOS-2018-10-00278-001

Klage over afdelingens sagsbehandling vedrørende lønkrav

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Løst lokalt

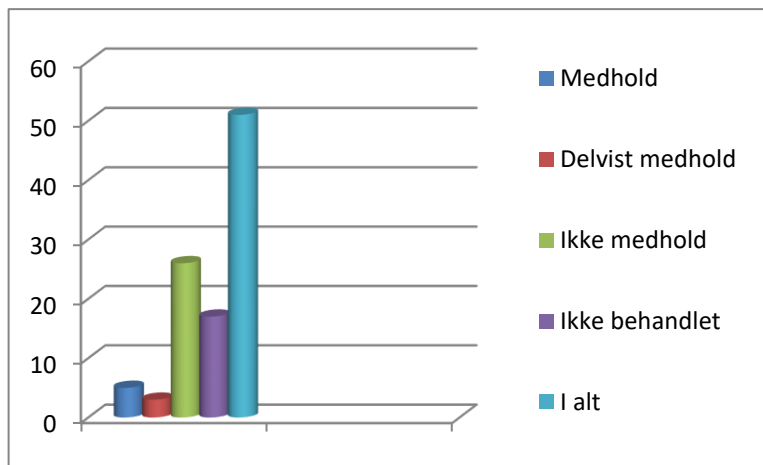
Medlemmet, som i en længere periode havde kørt som chauffør, rettede henvendelse til afdelingen med anmodning om bistand til rejse krav om manglende løn.

Medlemmets dokumenter i form af lønsedler blev overgivet til afdelingen, hvorefter de bortkom.

Afdelingen og medlemmet indgik et forlig, hvorefter medlemmet trak sin klage tilbage.

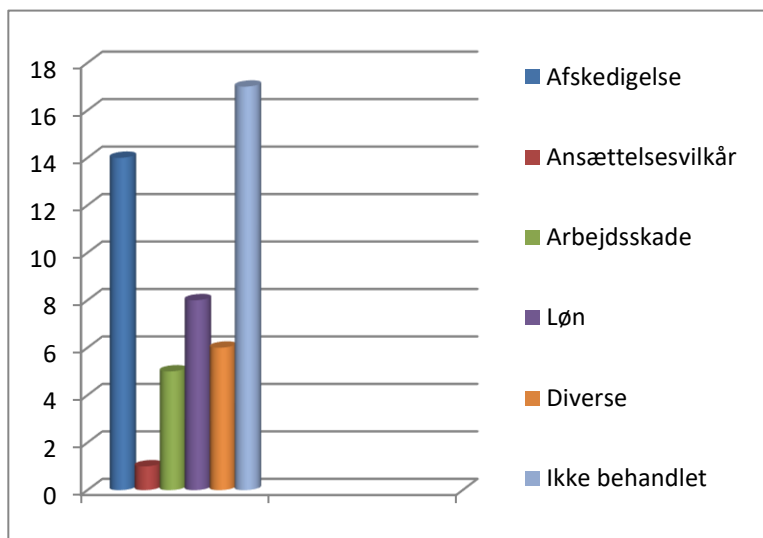
Medhold/ikke medhold

Medhold til medlem	5
Delvist medhold	3
Ikke medhold	26
Ikke behandlet	17
<hr/>	
I alt	51

Klagernes fordeling efter emne

Afskedigelse	14
Ansættelsesvilkår	1
Arbejdsskader	5
Løn	8
Diverse	6
Ikke behandlet	17

Forbundet har oprettet et klageråd, som behandler klager fra medlemmer, der mener at have lidt et økonomisk tab som følge af sagsbehandlingen i afdelingerne eller forbundet. Herudover behandler Klagerådet ansættelsesretlige tvister mellem medlemmer, der er ansat i afdelingerne eller forbundet, og afdelingens eller forbundets ledelse. Medlemmer der er ansat i en fælles a-kasse, ligestilles med medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling, hvorfor Klagerådet og Mæglingssmanden kan behandle tvister af ansættelsesretlig karakter mellem medlemmet og den fælles a-kasse.

Klagerådet er oprettet med baggrund i forbundslovens § 15, hvoraf det fremgår, at Klagerådet har tilknyttet en udefrakommende juridisk sagkyndig.

Hovedbestyrelsen har udarbejdet en forretningsorden for Klagerådet og denne vejledning.

Denne vejledning supplerer forretningsordenen for Klagerådet.

Formålet

Formålet med Klagerådet er at give medlemmer en uvildig adgang til at få vurderet, om afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen af medlemmets sag, og om en eventuel fejl har medført et økonomisk tab for medlemmet.

Klagerådet kan kun behandle sager, hvor medlemmer mener at have lidt et økonomisk tab. Medlemmet skal ikke kunne opgøre et økonomisk tab, men skal kunne sandsynliggøre, at sagen har økonomisk værdi for medlemmet.

Klagerådet kan ikke behandle klager over tillidsrepræsentanter og andre, der er valgt på arbejdspladsen, uanset afdelingen eller forbundet må have godkendt valget, ligesom Klagerådet ikke kan behandle klager fra medlemmer, der er valgt til at varetage et tillidshverv i afdelingen eller forbundet, når sagen vedrører dette hverv.

Klagerådet kan ikke behandle sager, der har været behandlet ved Faglig Voldgift, arbejdsretten, de almindelige domstole, og tilsvarende organer og forhandlingsfællesskaber, medmindre medlemmet gør gældende, at sagens udfald skyldes, at afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen.

Klagerådet kan endvidere ikke behandle sager, som kunne have været behandlet ved et administrativt klagesystem, f.eks. a-kassesager.

Det er som udgangspunkt en forudsætning, at sagen, som medlemmet klager over, er endeligt afsluttet, og et eventuelt økonomisk tab derfor kan opgøres.

Klagerådets opbygning

Klagerådet består af to instanser; Klagerådet og Mæglingssmanden.

Klagen behandles i første omgang af Klagerådet. Klagerådets afgørelse kan herefter påklages til Mæglingssmanden.

Mæglingssmandens afgørelser kan ikke påklages videre.

Indsendelse af klagen

Klagen sendes med almindelig post til: Klagerådets Sekretariat, c/o Fagligt Fælles Forbund, Juridisk Sekretariat, Kampmannsgade 4, 1790 København V. Klagen kan også sendes som elektronisk post til: klaegraadet@3f.dk.

Medlemmet kan benytte formularen, der er bilag til denne vejledning. Fremsendes klagen på anden måde, skal medlemmet sikre, at Klagerådets Sekretariat under alle omstændigheder får de samme oplysninger.

Sammen med klagen fremsendes de bilag, som medlemmet mener har betydning for sagen. Hvis Klagerådets Sekretariat ikke er i stand til at vurdere, hvad medlemmet klager over, vil sekretariatet bede medlemmet om yderligere oplysning, inden sekretariatet tager stilling til, om klagen kan behandles.

Hvis Klagerådet ikke kan behandle klagen, vil Klagerådets Sekretariat afvise sagen med en nærmere begrundelse. Vurderer sekretariatet, at klagen eventuelt kan behandles andre steder i forbundet, vil sekretariatet som udgangspunkt videresende sagen dertil.

Sagsbehandlingen

Hvis Klagerådets Sekretariat vurderer, at klagen kan behandles i Klagerådet eller af Mæglingsmanden, oprettes sagen i sekretariatet.

Klagen sendes til udtalelse hos parterne, der har været involveret i sagen. Sagens parter får mulighed for at kommentere hinandens indlæg. Når sagen anses for at være tilstrækkeligt oplyst, forelægges sagen for Klagerådet eller Mæglingsmanden.

Klagerådets Sekretariat forestår sagens forberedelse. Forberedelsen sker skriftligt. Hvis sekretariatet finder det hensigtsmæssigt, kan sekretariatet indkalde sagens parter til et møde med henblik på nærmere oplysning af sagen.

Det påhviler sagens parter at fremlægge de relevante oplysninger. Klagerådets Sekretariat indhenter ikke oplysninger fra andre end parterne. Sekretariatet kan indhente sagkyndige vurderinger, hvor sekretariatet finder det nødvendigt.

Undlader medlemmet at besvare henvendelserne fra Klagerådets Sekretariat, kan sekretariatet afvise sagen. Medlemmet skal forinden orienteres om dette. Er sagen afvist, som følge af medlemmets manglende besvarelse, kan sagen kun genoptages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som taler for dette.

Undlader afdelingen eller forbundet at besvare henvendelserne fra klagerådets Sekretariat, afgøres sagen på det foreliggende grundlag. Afdelingen eller forbundet skal forinden orienteres om dette.

Afgørelsen

Når sagen er tilstrækkeligt oplyst, forelægger Klagerådets Sekretariat sagen for Klagerådet eller Mæglingsmanden.

Klagerådet og Mæglingsmanden træffer afgørelser i form af henstillinger.

Klagerådets afgørelser kan påklages til Mæglingsmanden. Fristen er 4 uger. Fristen regnes fra tidspunktet fra afgørelsens fremsendelse til sagens parter. Afgørelsen eller afgørelsens følgebrev skal indeholde nærmere vejledning om beregning af fristen. Klagerådet kan i ganske særlige tilfælde se bort fra en undskyldelig overskridelse af klagefristen.

Enhver, der må anses for at være part i sagen, kan påklage Klagerådets afgørelse.

Når Klagerådet har truffet afgørelse, som ikke er påklaget, eller Mæglingsmanden har truffet afgørelse, afsluttes sagen. Afsluttede sager kan kun genoptages, hvis der foreligger særlige omstændigheder, der taler for dette.

Klagerådets sammensætning

Klagerådet består af 5 medlemmer. 3 medlemmer, herunder Klagerådets formand, der udpeges af og blandt forbundets daglige ledelse. 2 medlemmer udpeges af og blandt forbundets hovedbestyrelse.

Mæglingsmanden udpeges af forbundets hovedbestyrelse.

Oversigt over Klagerådets sammensætning og Mæglingsmanden findes på forbundets hjemmeside.

Henvendelse til Klagerådet og Mæglingsmanden sker gennem Klagerådets Sekretariat, telefon: 88921149 eller mail: klageraadet@3f.dk.

Medlemskabet

Klagerådet behandler kun klager fra medlemmer.

Det er en forudsætning, at medlemskabet af 3F bevares under hele sagens behandling. I tilfælde af udmeldelse, stopper sagsbehandlingen, og sagen bliver afvist. Afviste sager kan ikke genoptages ved en eventuel senere genindmeldelse.

Hvis medlemmet får nyt arbejde og derfor overflyttes til et andet anerkendt forbund, kan sagen fortsat behandles, såfremt sagen er indbragt for Klagerådet inden overflytningen.

Vejledningen er godkendt på Hovedbestyrelsens møde den 20.-21. juni 2018.

§ 1. Formål

3F's Klageråd og mæglingmand behandler

- klager fra medlemmer over fejl i sagsbehandlingen i en 3F-afdeling eller i forbundet, der har medført et økonomisk tab for medlemmet, samt
- tvister af ansættelsesretlig karakter indbragt af medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling eller i forbundet, når tvisten har medført et økonomisk tab for medlemmet. Medlemmer, der er ansat i en fælles a-kasse, ligestilles med medlemmer, der er ansat i en 3F-afdeling, hvorfor Klagerådet og Mæglingmanden kan behandle tvister af ansættelsesretlig karakter mellem medlemmet og den fælles a-kasse.

§ 2. Klagerådet

Stk. 1. Klagerådet består af 5 medlemmer. 3 medlemmer, herunder Klagerådets formand, udpeges af og blandt forbundets daglige ledelse. 2 medlemmer udpeges af og blandt forbundets hovedbestyrelse.

Stk. 2. Klagerådet kan efter behov tilkalde særligt sagkyndige, når dette skønnes nødvendigt for sagens behandling.

§ 3. Mæglingmanden

Stk. 1. Forbundets hovedbestyrelse udpeger Mæglingmanden.

Stk. 2. Mæglingmanden skal i henhold til forbundets love være udefrakommende juridisk sagkyndig.

§ 4. Klagerådets Sekretariat

Stk. 1. Forbundets juridiske sekretariat varetager sekretariatsfunktionen for Klagerådet og Mæglingmanden.

Stk. 2. Klagerådets Sekretariat modtager klagerne og bistår Klagerådet og Mæglingmanden med forberedelsen af klagesagerne.

§ 5. Klagen

Stk. 1. Klagerådet og Mæglingmanden kan alene behandle klager, der vedrører de i § 1 nævnte forhold.

Stk. 2. Klagen skal være egnet til at blive behandlet i Klagerådet og hos Mæglingmanden, uden adgang til at føre vidner.

Stk. 3. Klagen skal kunne oplyses i en sådan grad, at Klagerådet og Mæglingmanden kan træffe afgørelse på et forsvarligt grundlag.

Stk. 4. Der kan kun behandles klager fra medlemmer.

Stk. 5. Der kan kun behandles klager i sager, hvor medlemmet mener at have lidt et økonomisk tab.

Stk. 6. Der kan ikke behandles klager over tillidsrepræsentanter og andre, der er valgte på arbejdspladsen, ligesom Klagerådet ikke kan behandle klager fra medlemmer, der er valgt til at varetage et tillidshverv i afdelingen eller forbundet, når sagen vedrører dette tillidshverv.

Stk. 7. Der kan ikke behandles klager over sager, der har været behandlet ved Faglig Voldgift, Arbejdsretten, de almindelige domstole og tilsvarende organer og forhandlingsfællesskaber, medmindre medlemmet gør gældende, at sagens udfald skyldes, at afdelingen eller forbundet har begået fejl under behandlingen.

Stk. 8. Der kan heller ikke behandles klager over sager, som kunne have været behandlet ved et administrativt klagesystem, f.eks. A-kassesager.

§ 6. Indgivelse af klagen

Stk. 1. Klagen indsendes til Klagerådets Sekretariat.

Stk. 2. Skema til brug for indsendelse af klage skal være tilgængeligt for medlemmerne på forbundets hjemmeside, ligesom skal kunne udleveres gennem 3F-afdelingen eller forbundet.

Stk. 3. Klagerådets Sekretariat vurderer, om klagen opfylder betingelserne i § 5. Opfylder klagen ikke betingelserne, skal sekretariatet afvise klagen. afvisningen skal begrundes overfor medlemmet.

Stk. 4. Hvis klagen opfylder betingelserne i § 5, opstarter Klagerådets Sekretariat klagesagen.

§ 7. Forberedelse af klagesagen

Stk. 1. Medlemmet og 3F-afdelingen eller forbundet, som medlemmet klager over, er parter i klagesagen.

Stk. 2. Klagen sendes til udtalelse i 3F-afdelingen eller forbundet.

Stk. 3. Parterne skal gøres bekendt med hinandens indlæg og skal have mulighed for at kommentere disse.

Stk. 4. Klagerådets Sekretariat fastsætter frister for besvarelse af indlæg.

Stk. 5. Klagerådets Sekretariat kan indkalde parterne til et møde med henblik på nærmere oplysning af sagen, hvis sekretariatet finder det hensigtsmæssigt.

Stk. 6. Når Klagerådets Sekretariat vurderer, at klagesagen er tilstrækkeligt oplyst, træffer sekretariatet afgørelse om afslutning af forberedelsen. Indlæg, der indkommer efter forberedelsens afslutning, indgår ikke i sagen. Genoptagelse af forberedelsen kan kun ske under særlige omstændigheder, når sekretariatet finder det nødvendigt.

§ 8. Klagerådets afgørelse

Stk. 1. Når forberedelsen er afsluttet, forelægges sagen for Klagerådet på førstkommende møde.

Stk. 2. Hvis Klagerådet vurderer, at der er brug for yderligere oplysninger, kan sagen udsættes til et senere møde.

Stk. 3. Hvis medlemmet klager over forbundet, eller forbundet har været involveret ved 3F-afdelingens behandling af sagen, kan Klagerådet ikke behandle sagen. Klagen sendes i stedet til afgørelse hos Mæglingssmanden.

Stk. 4. Hvis Klagerådet finder, at klagen af særlige årsager ikke bør behandles af Klagerådet, kan sagen i stedet sendes til afgørelse hos Mæglingssmanden.

Stk. 5. Klagerådet kan indkalde parterne til et møde, inden der træffes afgørelse, med henblik på en eventuel forligsmæssig løsning.

Stk. 6. Klagerådet træffer afgørelser i form af henstillinger.

Stk. 7. Klagerådets afgørelser kan indbringes for Mæglingssmanden af klagesagens parter. Fristen for at indbringe sagen er 4 uger, der regnes fra tidspunktet for afgørelsens fremsendelse til parterne. Klage over Klagerådets afgørelse indsendes til Klagerådets Sekretariat. Der kan i ganske særlige tilfælde ses bort fra en undskyldelig overskridelse af klagefristen.

§ 9. Mæglingssmandens afgørelse

Stk. 1. Mæglingssmanden behandler klager over Klagerådets afgørelser og klager, som Klagerådet ikke har behandlet, jf. § 8, stk. 3 og 4.

Stk. 2. Mæglingssmanden kan anmode parterne om yderligere oplysninger, hvis det vurderes at være nødvendigt. § 7, stk. 3, finder i givet fald anvendelse.

Stk. 3. Mæglingssmanden kan indkalde parterne til et møde, inden der træffes afgørelse, med henblik på en eventuel forligsmæssig løsning.

Stk. 4. Mæglingssmanden træffer afgørelser i form af henstillinger.

Stk. 5. Når Mæglingssmanden har truffet afgørelse, er der ikke yderligere klagemuligheder.

Stk. 6. Når Mæglingssmanden har truffet afgørelse, kan klagesagen ikke genoptages, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

§ 10. Vejledninger

Stk. 1. Forbundets hovedbestyrelse udarbejder vejledninger om 3F's klageråd og 3F's advokathjælpsordning.

Stk. 2. Forretningsordenen og vejledninger skal være tilgængelige for medlemmerne på forbundets hjemmeside.

§ 11. Årsberetning

Stk. 1. Klagerådets Sekretariat udarbejder ved afslutning af kalenderåret en årsberetning over afsluttede klagesager. Årsberetningen skal indeholde en kort anonymiseret sagsfremstilling samt afgørelsen.

Stk. 2. Årsberetningen skal godkendes af Klagerådet, hvorefter årsberetningen forelægges forbundets daglige ledelse og hovedbestyrelsen til orientering.

Stk. 3. Årsberetningen skal være tilgængelig for medlemmerne på forbundets hjemmeside.

Forretningsordenen er godkendt på Hovedbestyrelsens møde den 20.-21. juni 2018.